



## תפ (תל אביב) 66772-12-24 - מדינת ישראל נ' יגל קקון

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 66772-12-24 מדינת ישראל נ' קקון ואח' 13 ינואר 2026

לפני כבוד השופט שמואל מלמד  
המאשימה מדינת ישראל  
על-ידי ב"כ עו"ד

נגד  
הנאשמים

יגל קקון  
על-ידי ב"כ עו"ד יוסי שילוח ועו"ד עידית שינו אמיתי

### גזר דין

#### בעניינו של נאשם 1

#### הסדר הטיעון וכתב האישום

- ביום 30.11.25 ב"כ הצדדים הגיעו להסדר טיעון, לפיו הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן כאשר נאשם 1 צירף תיק נוסף ת.פ. 53945-04-23 של בית משפט השלום בנצרת בו הוא הודה גם כן. הוצהר כי אין הסכמה עונשית. על פי עובדות כתב האישום הנאשמים הורשעו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. כמו כן, נאשם 1 הורשע בתיק המצורף ת.פ. 53945-04-23 בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית - עבירה לפי סעיף 7(א)(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים תשל"ג - 1973.
- על פי עובדות כתב האישום ביום 10.12.2024 בשעות הצהריים או בסמוך לכך, רכש א.ג. (להלן: "המתלונן") קורקינט חשמלי של חברת TEVERUN מדגם Fighter mini (להלן: "הקורקינט"), וכן מטען ואביזרים נלווים לקורקינט אותם הניח בשקית על גבי כידון הקורקינט (להלן: "השקית"). בשעה 18:52 או בסמוך לכך, הגיע המתלונן יחד עם הקורקינט לסמטה צדדית בסמוך לבניין ברחוב בן יהודה 27 בתל אביב (להלן: "הבניין"), ועצר כדי לשוחח עם אחיו, באמצעות שיחת וידאו, במכשיר הנייד שלו (להלן: "האייפון"), בנוגע לתפעול הקורקינט. באותה עת, ניגשו אליו הנאשמים, כאשר נאשם 1 אוחר בידו קסדת אופנוע (להלן: "הקסדה"), ונאשם 2 פנה למתלונן ושאל אותו אם "יש לו אש?", המתלונן השיב בשלילה, והנאשמים פנו ללכת. כעבור מספר רגעים, תקפו הנאשמים את המתלונן בצוואתא ובמטרה לשדוד את הקורקינט, השקית והאייפון, כמפורט להלן: נאשם 2 התקרב לעבר המתלונן, מצדו השמאלי, וריסס



לעברוגז פלפל, בתגובה הסיט המתלונן את ראשו. או אז, התקרב נאשם 1 לעבר המתלונן והכה בראשו באמצעות הקסדה. כתוצאה מכך, נפל המתלונן ארצה והקורקינט, השקית והאייפון הושלכו אל הקרקע. בשלב זה, החלו הנאשמים להתרחק מעט מהמתלונן, אז דחף המתלונן את הקורקינט והכניסו לתוך הבניין. מיד לאחר מכן, דפק נאשם 1 ובעט בדלת הכניסה וניסה להיכנס בכוח אל הבניין, אלא שהמתלונן החזיק בידית הדלת ומנע את כניסתו. בהמשך לאמור, נטלו הנאשמים את השקית ובה אביזרי הקורקינט והמטען ועזבו את המקום. כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, נגרם למתלונן דימום בראשו וצריבה בפניו והוא סבל מכאב בראשו ופגיעה בראייה בעינו השמאלית. במעשיהם המתוארים לעיל, ניסו הנאשמים לשדוד את הקורקינט והאייפון מהמתלונן וכן שדדו אותו בצוותא, וגנבו ממנו המטען והאביזרים לקורקינט, תוך שימוש באלמות, כשהם מזויינים בקסדה וגז פלפל שיש בהם כדי לסכן או לפגוע, ותוך שהם גורמים למתלונן לחבלה מדממת בראשו.

3. על-פי עובדות כתב האישום המצורף ת"פ 53945-4-23 - ביום 12.1.23 החזיק הנאשם 1 שבתיק העיקרי שבפניי, בחדר מגוריו בבית הוריו ברחוב הירקון 4 עפולה, 25 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין שלא כדין. ובאותה עת החזיק ברכבו ששה בסמוך לבית הנ"ל, 41 טבליות סם מסוכן מסוג MDMA שלא כדין.

#### ראיות לעונש

4. מהודעת העובדת הסוציאלית של שירות בתי הסוהר בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם שוהה במעצר החל מיום 13.12.2024, ונקלט בבית המעצר "הדרים" במאי 2025. לא נרשמו לחובתו אירועי משמעת במהלך שהותו בשב"ס. הנאשם מסר בדיקות שתן תקינות לאורך כל התקופה (בדיקות שתאמו את הטיפול התרופתי שקיבל). בשל התמכרותו לסמים, הנאשם היה במעקב נרקולוג וקיבל תחליף סם. הנאשם ביקש להשתלב בפרויקט הכנה לגמילה. לאחר שהוסבר לו כי נטילת תחליף הסם מונעת את קבלתו, הוא עבר תהליך גמילה מלא מתחליף הסם בליווי נרקולוג היחידה. לאחר שסיים את הגמילה מתחליף הסם, הודיע כי אינו מעוניין להשתלב בפרויקט ההכנה בשלב זה, אלא מעדיף להשתלב בטיפול רק לאחר שייגזר דינו. הנאשם לא השתלב במסגרות של עבודה או לימודים (חינוך) בין כותלי הכלא. הנאשם נמצא בקשר מעקבי עם העובד הסוציאלי של האגף. הדו"ח משקף מצד אחד התנהגות חיובית וגמילה עצמית מתחליפי סם (הישג משמעותי עבור מכור), אך מצד שני מראה כי הנאשם טרם החל בטיפול שיקומי מעמיק או בתעסוקה, ובוחר להמתין עד לסיום ההליך המשפטי כדי להתחיל בכך.

5. גב' א. קקון (אחותו של הנאשם) הציגה תמונה רחבה המתמקדת ברקע האישי ובתהליך ההידרדרות. הדגישה כי המשפחה אינה מקלה ראש במעשים האלימים, וכי הנאשם עצמו נושא באחריות מלאה. היא תיארה אותו כבחור חכם, רגיש וחרוץ שמעשיו אינם מייצגים את הערכים עליהם גדל. ציינה כי הנאשם חווה שתי טראומות קשות תוך שבועיים - אובדן חבר קרוב ואובדן בן זוגה של האחות (דמות משמעותית עבורו). לדבריה, כנער צעיר הוא לא ידע להתמודד עם האובדן, דבר שהוביל להידרדרות לעולם הסמים. העידה כי מאז מעצרו (לפני כשנה), ניכר שינוי

משמעותי בהתנהגותו. הוא נשמע אחראי ומפוקח יותר, ומביע רצון אמיתי להשתקם ולחזור לדרך הישר. הדגישה כי מדובר במשפחה נורמטיבית ומלוכדת המחויבת ללוות אותו בתהליך השיקום.

6. מר י. קקון (אביו של הנאשם) האב הביע אכזבה עמוקה ממעשיו של בנו, וציין כי הנאשם חונך בחינוך הטוב ביותר והיה תלמיד מצטיין ואכפתי. הביע ביטחון בכך שבנו למד את הלקח מהאירועים. ביקש מבית המשפט לנהוג בבנו במידת הרחמים.

7. הגב' ד. קקון (אמו של הנאשם) ציינה כי היא ובעלה עובדים ב"כללית" מזה 40 שנה ומנהלים אורח חיים נורמטיבי לחלוטין. ביקשה מבית המשפט "לעזור להם לעזור לו". היא הצהירה כי המשפחה ערוכה ומוכנה לתמוך בנאשם הן מבחינה נפשית והן מבחינה כלכלית כדי להחזירו למסלול. הצטרפה לביקשה לרחמי בית המשפט, מתוך מטרה לאפשר למשפחה לשקם את בנם.

#### טיעוני הצדדים לעונש

8. טיעוני המאשימה לעונש בעניינו של נאשם 1, המאשימה הדגישה כי השימוש בסמים הפך את הנאשם ל"נרקומן" הפוגע במעגלים רחבים: בעצמו, במשפחתו ובציבור הנאלץ לספוג עבירות רכוש ואלימות. נטען כי למרות שלא מדובר בתכנון מוקדם ארוך טווח, הייתה חבירה משותפת ומידת תכנון מסוימת בעת הפנייה למתלונן והתקיפה המתואמת (גז פלפל על ידי נאשם 2 ומכה בקסדה על ידי נאשם 1). המאשימה ציינה כי נאשם 1 ניסה לפרוץ לבניין לאחר שהמתלונן נמלט לתוכו, מה שמעיד על רצון לשדוד רכוש רב יותר (הקורקינט והאיפון) מעבר לשקית שנגנבה בפועל. העבירה בוצעה ברחוב ראשי בתל אביב (בן יהודה), דבר הפוגע בתחושת הביטחון האישי של הציבור. על פי הצהרת נפגע העבירה, נגרמו לו נזקים גופניים ונפשיים משמעותיים: סיוטים, "טריגרים" ופגיעות רפואיות עמם הוא נאלץ להתמודד. המאשימה טוענת כי רק תושייתו של המתלונן מנעה נזק רכושי גדול יותר. המאשימה ציינה כי הנאשם הופנה בעבר לבית משפט קהילתי בגין תיק הסמים (קוקאין ו-MDMA), אך הליך השיקום לא הסתייע, כפי שמעיד ביצוע עבירת השוד החמורה לאחר מכן. הודגש כי לגבי תיק הצירוף מדובר בכמויות משמעותיות של סמים קשים (25 גרם קוקאין ו-41 טבליות MDMA) שהוחזקו בנפרד בבית וברכב. המאשימה ביקשה לקבוע מתחמי ענישה נפרדים לכלל תיק. לגבי תיק השוד עתרה המאשימה לקבוע מתחם שנע בין 36 עד 60 חודשי מאסר בהתחשב באלימות בצוותא, שימוש בנשק קר (קסדה וגז), חבלה גופנית. לגבי תיק הסמים ביקשה המאשימה לקבוע מתחם שינוע בין 15 עד 30 חודשי מאסר בהינתן סוג הסם (קוקאין), כמות משמעותית, החזקה בשני מוקדים. בשורה התחתונה של המאשימה היא ביקשה לאור הצורך בחפיפה מסוימת בין התיקים, המאשימה מבקשת לגזור על הנאשם עונש כולל של לפחות 45 חודשי מאסר בפועל. מאסר על תנאי מרתיע, פיצוי משמעותי

למתלונן (בשל הנזק הגופני והנפשי) וקנס כספי בתיק הסמים. המאשימה הכירה בכך שהנאשם נמצא ברף התחתון של המתחם שביקשה, זאת בשל היעדר עבר פלילי (למעט התיק שצורף), לקיחת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי.

9. טיעוני ההגנה בעניינו של נאשם 1, כפי שנטענו על ידי עו"ד שילוח ביחס לתיק העיקרי (עבירת השוד) הסנגור הדגיש כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, לקח אחריות מלאה והביע חרטה. הודאתו חסכה את העדתם של 31 עדי תביעה, ובעיקר מנעה מהמתלונן את הצורך להעיד בבית המשפט ולחוות מחדש את הטראומה. נטען כי מדובר באירוע ספונטני לחלוטין, ניצול הזדמנות רגעי ללא הכנת אמצעים מוקדמת או מחשבה עמוקה. המעשה בוצע על רקע התמכרות קשה לסמים ורצון להשיג "כסף קל" למימון הסם, ולא מתוך אידאולוגיה עבריינית. הסנגור טען כי שווי הרכוש שנגנב בפועל (מטען ואביזרים בשווי של כ-500 ש"ח) הוא זניח ודי שולי ביחס לעבירות שוד אחרות. הסנגור ציין כי המתלונן פנה לקבלת טיפול רפואי רק 8 ימים לאחר האירוע, עובדה המטילה ספק, לטענתו, בעוצמת הנזק הגופני המידי. צוין לטובה כי על פי הצהרת הנפגע, ראייתו של המתלונן חזרה לתקינות מלאה לאחר כחודש, ולא נגרם נזק ארוך טווח. נטען כי הצהרת נפגע העבירה אינה מגובה במסמכים טיפוליים או רפואיים המעידים על נזק נפשי מתמשך. לעניין נסיבות אישיות וקשיי המעצר. הנאשם בן 26, ללא עבר פלילי, שירת שירות צבאי מלא כנהג מבצעי וגדל במשפחה נורמטיבית ותומכת. הנאשם היה בתהליך גמילה (אשפוזית) רגע לפני האירוע, אך כשל בשל "פער טכני" של יום-יומיים בין מסגרות. הסנגור העלה טענה קשה כי הנאשם ישן על הרצפה (על מזרן ללא מיטה) בבית סוהר רימונים מזה תקופה. נטען כי זהו שיקול להקלה בעונש לפי סעיף 40 י"א(1) לחוק (פגיעה בנאשם בשל העונש). הנאשם נגמל מתחליפי סם במהלך המעצר בכוחות עצמו, בדיקות השתן שלו תקינות ואין לו עבירות משמעת. ההגנה מבקשת לקבוע מתחם שמתחיל ב-18 חודשי מאסר. לאור היעדר העבר הפלילי והנסיבות האישיות, הסנגור מבקש לגזור על הנאשם עונש בתחתית המתחם. הסנגור הגיש פסקי דין בהם נגזרו עונשים של 18-24 חודשים גם במקרי שוד חמורים יותר (שוד בנקים או גניבת רכבים), וטען כי במקרה זה, שבו נגנב רק מטען, הענישה צריכה להיות מקלה בהרבה מדרישת המדינה. לסיכום טענות ההגנה, המעשה חמור אך אינו מתוכנן; הנאשם הוא אדם צעיר ללא עבר פלילי שזקוק לשיקום מהמתמכרות; תנאי מעצרו הקשים והודאתו המידית מצדיקים ענישה הנמדדת בחודשים ספורים מעבר לתקופת מעצרו, ולא בשנים ארוכות.

10. טיעוני הסנגורית (עו"ד עידית שינו-אמיתי) בנוגע לתיק המצורף (עבירות הסמים), הסנגורית ציינה כי התיק לא הוגש במסגרת מעצר. הנאשם היה עצור יום-יומיים בלבד לאחר האירוע, שוחרר בהסכמה, וכתב האישום הוגש רק כעבור כשנה. בגין תיק זה, הנאשם כבר שולב בבית משפט קהילתי. הסנגורית הדגישה כי הנאשם שיתף פעולה, הגיע לדיונים והפגין רצון עז לשקם את חייו. בדומה לטיעוני הסנגור בתיק העיקרי, הודגש כי הנאשם סיים אשפוזית (גמילה ראשונית), אך בשל כשל טכני לא עבר מידית לקהילה טיפולית. נטען כי אלמלא אותו פער של מספר ימים, ייתכן ועבירת השוד לא הייתה מתבצעת כלל. הסנגורית תוקפת את הפסיקה שהציגה

המאשימה (עניין יהודה עמר). היא מציינת כי שם דובר בנאשם עם 4 הרשעות קודמות בעבירות אלימות וסמים, בעוד שהנאשם כאן הוא בחור צעיר ללא עבר פלילי כלל, שזוהי הסתבכותו הראשונה עם החוק. צוין שוב הרקע המשפחתי הנורמטיבי והעובדה שהמשפחה ליוותה אותו לאורך כל הדיונים, גם בנצרת וגם בתיק הנוכחי, מה שמעיד על פוטנציאל שיקומי. ההגנה ביקשה לקבוע מתחם שנע בין 10-ל-6 חודשי מאסר בלבד. לאור היעדר העבר, מתבקשת ענישה בתחתית המתחם. הסנגורית ביקשה שבית המשפט יורה על חפיפה מלאה (או כמעט מלאה) בין העונש בתיק הסמים לעונש בתיק השוד, כך שהם ירוצו במקביל ולא במצטבר.

11. דבריו של הנאשם 1 כפי שנאמרו בבית המשפט. הנאשם ביקש לבקש סליחה מהמתלונן (אף שלא נכח באולם) והביע חרטה עמוקה על המעשה ועל האירוע כולו. הנאשם פנה להוריו וביקש את סליחתם על הצער שגרם להם ועל כך שנאלצו להגיע לבית המשפט בנסיבות אלו. הוא שיתף כי במהלך השנה האחרונה בה הוא נתון במעצר, הקדיש זמן רב למחשבה על מעשיו והוא חש בושה גדולה על כך שהדברים קרו. הנאשם חתם את דבריו בבקשת סליחה מבית המשפט.

## דיון והכרעה

12. בעולם המשפט הפלילי, "ערכים מוגנים" הם האינטרסים החברתיים והזכויות הבסיסיות שהחוק נועד להגן עליהם באמצעות קביעת העבירה. במקרה של נאשם 1, המעשים פגעו במספר ערכים מרכזיים. בעבירת השוד בנסיבות מחמירות (התיק העיקרי) עבירת השוד נחשבת לחמורה במיוחד כיוון שהיא משלבת פגיעה בשני תחומים שונים. הזכות לשלמות הגוף. השימוש בקסדה ובגז פלפל והפגיעה המדממת בראשו של המתלונן הם פגיעה ישירה וקשה בביטחון האישי ובשלמות הגוף של הפרט. הערך הנוסף הוא הזכות לקניין. הגניבה של המטען והאביזרים, והניסיון לגנוב את הקורקינט והאיפון, פוגעים בזכותו של אדם להחזיק ברכושו ללא חשש. בנוסף נפגע הערך המוגן של הביטחון האישי והסדר הציבורי. ביצוע שוד ברחוב ראשי (בן יהודה) ובמרחב הציבורי פוגע בתחושת המוגנות של כלל הציבור ויוצר אווירה של פחד. בעבירת החזקת הסמים שלא לצריכה עצמית (התיק המצורף), כאן הערכים המוגנים רחבים יותר ונוגעים לבריאות הציבור. הפצה והחזקה של סמים קשים (קוקאין ו-MDMA) מסכנות את בריאותם של המשתמשים. כפי שציינה המאשימה בטיעוניה, עולם הסמים גורר אחריו "מעגלי פגיעה" - המכורים נאלצים לבצע עבירות רכוש ואלימות (כמו השוד במקרה זה) כדי לממן את הסם, ובכך נפגע הציבור כולו. בהקשר של הפגיעה הספציפית במתלונן (נפגע העבירה) מעבר לערכים הכלליים, נפגע ערך נוסף והוא הזכות לשלוות נפש. הצהרת נפגע העבירה מלמדת על פגיעה נפשית מתמשכת, סיוטים וטראומה. מדובר בפגיעה ביכולתו של אדם לחיות את חייו באופן נורמטיבי ללא משקעים פסיכולוגיים קשים בעקבות מפגש אלים.

13. קביעת מתחם העונש ההולם (לפי תיקון 113 לחוק העונשין) נעשית על ידי בית המשפט תוך בחינת הערכים המוגנים שנפגעו, מידת הפגיעה בהם, ומדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים. מתחם העונש בגין עבירת השוד (תיק עיקרי) זהו האירוע המרכזי והחמור יותר. שיקולי חומרה מידת הפגיעה בערך המוגן שימוש בנשק קר (קסדה וגז פלפל), ביצוע בצוותא (שני אנשים), גרימת חבלה מדממת בראש וביצוע במרחב הציבורי. שיקולי קולא, שווי רכוש נמוך (מטען),

אירוע ספונטני ולא מתוכנן מראש לטווח ארוך, והעובדה שהנזק הרפואי הקבוע היה מוגבל. לגבי מדיניות הענישה הנוהגת:

ע"פ 3623/21 חסן אבו עאנם נ' מדינת ישראל (04.11.21) המערער הורשע על פי עובדות כתב האישום המתוקן, המערער פנה למתלונן וביקש ממנו להשתמש במכשיר הסלולרי שלו לצורך ביצוע שיחה. המתלונן הסכים ומסר למערער את הטל"ס. המתלונן ביקש מהמערער שישב לו את הטל"ס בטענה כי הינו שוטר, אך המערער סירב ואיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו באומרו: "אתה שוטר, רק על זה אני צריך להרוג אותך". המערער נטל בידו אבן, הניפה מעלה, ודרש מהמתלונן את כל שבכיסיו. המתלונן הוציא מכיסיו את ארנקו ומסרו למערער. לאחר מכן המערער איים שוב על המתלונן באומרו: "כדי שאני לא אפרק לך את הראש עם הסלע אתה תעשה מה שאני אומר לך", ואז ערך חיפוש בכיסיו של המתלונן, תוך שהוא ממשיך להחזיק את האבן. בהמשך, המערער דרש מהמתלונן ללכת מהמקום, תוך שאיים עליו באומרו: "יש לך 3 שניות ואם אתה פותח את הפה או מסתובב אני מפוצץ לך את הראש". בנוסף הורשע המערער בעבירות שוד והפרת הוראה חוקית ועבירת גניבה במסגרת בקשתו לצירוף שני תיקים. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 20 ל-50 חודשים לגבי שני אירועי השוד.

בהתחשב בהפעלת מע"ת והתיק המצורף הנוסף העונש אינו רלוונטי במקרה זה.

ע"פ 4761/20 עתאמנה נ' מדינת ישראל (16.11.2020) - המערער הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב), בכך שהוא ונאשם נוסף שהו בתל אביב בסביבות השעה חצות כשבידיהם שני מכלי גז פלפל, ניגשו למתלוננת שחלפה על פניהם, תקפו אותה באמצעות ריסוס פניה בגז פלפל, ונאשם 1 ניסה לחטוף את תיק היד בו אחזקה ובכך גרם לנפילתה ארצה. בעודה שרועה על הקרקע, חטף ממנה הנאשם 1 את התיק בכוח בו היו 16,860 ₪, צמידי זהב, טבעות זהב, שרשרת זהב משובצת יהלומים, ומסמכים לרבות תעודת זהות. כתוצאה מהמעשים סבלה המתלוננת מאודם בעיניה ובפניה וכן נפצעה בכף ידה ובשתי הברכיים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 20 ל-40 חודשי מאסר בפועל והשית על נאשם 1 עונש של 26 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים; ועל המערער עונש של 33 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. המערער הגיש ערעור על חומרת העונש אולם בהמלצת בית המשפט העליון חזר בו מהערעור.

ע"פ 8271/17 מדינת ישראל נ' אבו גליון (30.1.2018) - המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של קשירת קשר ושוד בנסיבות מחמירות, בכך ביצע יחד עם אחר שוד מכשירי טלפון ניידים משני צעירים, תוך שהצטיידו באקדח סטאר ובעוד חפץ דמוי אקדח, ואף ירו יריות באוויר במהלך השוד. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 15 ל-40 חודשי מאסר, והטיל על המערער 23 חודשי מאסר בפועל. ערעור על קולת העונש התקבל בבית המשפט העליון, כך שהעונש הוחמר והושתו על המערער 31 חודשי מאסר בפועל.

14. סעיף 40ט לחוק העונשין הוא אחד הסעיפים המרכזיים ב"תיקון 113" (הבניית שיקול הדעת השיפוטי). סעיף זה מונה את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה שבית המשפט חייב לשקול לצורך קביעת מתחם העונש ההולם. בניגוד לנסיבות אישיות (כמו עבר פלילי או מצב משפחתי), הנסיבות בסעיף 40ט מתמקדות במעשה עצמו ובחומרתו. התכנון שקדם לביצוע העבירה בית המשפט בוחן האם מדובר באירוע ספונטני או בכזה שדרש הכנה מוקדמת, איסוף מידע או הצטיידות בנשק. ככל שהתכנון רב יותר, העונש יחמיר. במקרה הנוכחי ההגנה טוענת



לספונטניות, בעוד המאשימה טוענת למידת תכנון מסוימת בשל החבירה בצוותא. חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה. כאשר העבירה מבוצעת על ידי מספר אנשים (בצוותא), בוחנים מי היה "המוח" מאחורי המעשה, מי היה המבצע העיקרי ומי היה רק שותף משני. במקרה הנוכחי הנאשם נחשב שותף מלא שכן הוא זה שהכה את המתלונן בקסדה. הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה. בוחנים לא רק מה קרה בפועל, אלא מה עלול היה לקרות. למשל, מכה בראש עם קסדה יכלה להסתיים בנזק מוחי קבוע או מוות. הנזק שנגרם מביצוע העבירה בפועל כאן נכנסים הנזקים הגופניים, הנפשיים והרכשיים. הדימום בראש, הפגיעה הזמנית בראייה והטראומה הנפשית שמתוארת בהצהרת הנפגע. הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה בוחנים את המניע. האם זה נעשה מתוך מצוקה, תאוות בצע, אכזריות, או כפי שנטען כאן - בשל התמכרות לסמים. היכולת של הנאשם להבין את פסול המעשה. בוחנים האם היו הגבלות על שיקול דעתו של הנאשם (כמו גיל צעיר מאוד, מוגבלות שכלית או מצב נפשי), אף אם לא הגיעו לכדי פטור מאחריות פלילית. המאמצים שעשה הנאשם למנוע את תוצאות העבירה האם הנאשם ניסה לעצור את הפגיעה בזמן אמת או להזעיק עזרה לאחר מכן? במקרה הנוכחי, נראה שהנסיבה הזו אינה פועלת לטובתו שכן הוא ניסה להמשיך בשוד גם לאחר שהמתלונן נמלט. הניצול לרעה של כוחו או מעמדו של הנאשם למשל, שימוש בנשק מול אדם חסר ישע, או ניצול יחסי מרות. כאן מדובר בשימוש בנשק קר (קסדה וגז) מול אזרח תמים.

15. התביעה ביקשה מתחם ענישה של 36-60 חודשים. ההגנה ביקשה מתחם המתחיל ב-18 חודשים. אני סבור כי מתחם הענישה בהתחשב בטיעוני הצדדים, הפגיעה בערכים המוגנים, מדיניות הענישה הרי שמתחם הענישה נע בין 48-ל-224 חודשי מאסר בפועל. קביעת רף תחתון של 36 חודשים (כפי שביקשה המדינה) שמורה לרוב למקרי שוד עם תכנון מוקדם יותר או פגיעות גופניות קשות יותר, אך 18 חודשים עשויים להיחשב נמוכים מדי עבור שוד אלים בצוותא עם חבלה בראש.

16. מתחם העונש בגין עבירת הסמים (תיק מצורף) שיקולי חומרה, שני סוגי סמים קשים (קוקאין, ו-MDMA) כמויות משמעותיות שאינן לצריכה עצמית, החזקה בשני מוקדים (בית ורכב) מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו:

רע"פ 894/16 פרץ נ' **מדינת ישראל** (10.2.2016), הנאשם הורשע בהחזקת 31 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 15 חודשי מאסר ל-36 חודשי מאסר בפועל. נוכח עברו הפלילי הנקי של הנאשם ומאמצי שיקום, הטיל בית המשפט על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, וכך גם נדחתה על ידי בית המשפט העליון בקשת רשות הערעור שהוגשה.

רע"פ 67157-04-25 **יצחקוב נ' מדינת ישראל** (12.05.2025), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לאחר שנמצא בדירתו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 22 גרם. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, לבין 22 חודשי מאסר בפועל, והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה וקבע כי הרף התחתון של מתחם העונש ההולם צריך להתחיל ב-24 חודשי מאסר בפועל. משאין דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם קבלת ערעור על קולת העונש, הוחמר עונשו של הנאשם לכדי 24 חודשי מאסר בפועל, ללא שינוי ביתר רכיבי הענישה. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות

הערעור של הנאשם.

עפ"ג 65932-01-20 **מדינת ישראל נ' לולו** (16.6.20), הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית. על פי האישום הראשון הנאשם החזיק בביתו סם מסוג קוקאין שלא לצריכה עצמית, במשקל של 15.8341 גרם נטו ומשקל דיגיטלי. באישום השני הנאשם החזיק בביתו סם מסוג קוקאין שלא לצריכה עצמית, במשקל של 33.91 גרם, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 4.78 גרם ומשקל דיגיטלי. הנאשם ביצע עבירה זו עת היה במעצר בית בגין עבירה דומה שבוצעה אך כחודש וחצי קודם לכן. נקבע כי מתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום הראשון נע בין 9 חודשי מאסר ל- 18 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית ומתחם העונש ההולם את העבירה מושא כתב האישום השני נע בין 12 חודשי מאסר ל-30 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. על הנאשם נגזרו 26 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. המדינה ערערה על קולת העונש והערעור התקבל כך שעונש המאסר הוחמר ל-32 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג 25735-08-23 כהן נ' מדינת ישראל (18.7.24) הנאשם, שהחזיק קוקאין במשקל כולל של 31.84 גרם נטו, חלקו מאוחסן בשקיות שונות, בתחתונו ובגרבו. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 13 חודשי מאסר בפועל. הנאשם הגיש ערעור על חומרת העונש ובית המשפט המחוזי מצא לקבל תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם ולאחר שהנאשם שולב בהליך טיפולי, קיבל את הערעור והשית עליו 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

עפ"ג 59809-12-24 **דזאנשווילי נ' מדינת ישראל** (27.3.25), אליו הפנתה המאשימה, הנאשם הורשע בעבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, סחר בסם מסוכן, והפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו. מדובר באישום של החזקת 27 גרם של סמים מסוכנים מסוג קוקאין ו-MDMA, וכן 7 אישומים נוספים של סחר של 25 עסקאות בסם מסוכן. באשר לעבירת החזקת סם מסוכן נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל ובאשר לעבירות הסחר המתחם נע בין 24 ל-48 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 50 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נמחק.

17. בהתייחס לעברת החזקת הסם שלא לצריכה עצמית התביעה ביקשה 15-30 חודשים. ההגנה ביקשה 6-10 חודשים. בהתחשב בטיעוני הצדדים, חומרת העבירה, הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה אני מוצא לקבוע כי המתחם הראוי לכמויות כאלה של קוקאין ו-MDMA נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר.

18. על פי ניתוח כתבי האישום וטיעוני המאשימה, קיימים מספר שיקולים לחומרה במקרה של נאשם 1 סביב מספר צירים מרכזיים. ראשית, חומרת האלימות והנזק הגופני, הנאשם השתמש בקסדת אופנוע כנשק קר והכה בראשו של המתלונן. מכה בראש באמצעות חפץ קשיח היא פעולה בעלת פוטנציאל קטלני או כזו העלולה לגרום לנזק מוחי בלתי הפיך. הנזק בפועל למתלונן נגרם דימום בראשו ופגיעה בראייה בעין שמאל. המאשימה הדגישה כי מדובר בחבלה ממשית ומדממת. שנית, נסיבות ביצוע השוד (סעיף 402(ב) לחוק העונשין). השוד בוצע על ידי שני אנשים שחברו יחד. החבירה יחד יוצרת יתרון כוחני מובהק על הקורבן, מקטינה את יכולת ההתנגדות שלו ומגבירה את התעוזה של העבריינים. התקיפה שולבה בשימוש בגז פלפל (על ידי הנאשם השני) ובקסדה, מה שמלמד על תקיפה אגרסיבית ומתוכננת במידה מסוימת לצורך נטרול הקורבן. גם לאחר שהמתלונן נפל והצליח להימלט לתוך הבניין, נאשם 1 לא הרפה, אלא

בעט בדלת וניסה להיכנס בכוח כדי להשלים את השוד. זהו שיקול לחומרה המעיד על היעדר מורא ועל דבקות במטרה הפלילית. שלישית, הפגיעה בביטחון הציבור ובמרחב הציבורי, השוד בוצע בשעות הערב המוקדמות ברחוב מרכזי בתל אביב (בן יהודה). המאשימה טענה כי מעשים כאלו פוגעים בתחושת המוגנות של האזרח הנורמטיבי במרחב הציבורי. התקיפה כוונה כלפי עובר אורח תמים ("טרף קל"), דבר המגביר את הצורך בהרתעה. רביעית, לגבי תיק הסמים והכישלון השיקומי. החזקת סמים קשים מסוג קוקאין ו-MDMA בכמויות משמעותיות שאינן לצריכה עצמית (25 גרם קוקאין ו-41 טבליות MDMA). הנאשם כבר שולב בעבר בבית משפט קהילתי בגין תיק הסמים, אך ביצע את עבירת השוד האלימה זמן קצר לאחר מכן. המאשימה רואה בכך הוכחה לכך שדרכי הטיפול המקלות לא הועילו והנאשם חזר לסורו באופן חמור יותר. חמישית, הנזק הנפשי (נפגע העבירה), קיימות השלכות ארוכות טווח, המאשימה הפנתה להצהרת נפגע העבירה, לפיה המתלונן (בחור צעיר) סובל מסיוטים, "טריגרים" ופגיעה נפשית משמעותית המלווה אותו ביומיום. לסיכום השיקולים לחומרה, השילוב של אלימות פיזית ישירה לראש, יחד עם נחישות להשלים את השוד גם כשהקורבן נמלט, והחזקת סמים קשים, מתקיימות נסיבות כבדות משקל לקבוע כי קיימת חומרה המעשי הנאשם.

19. מנגד, קיימים מספר שיקולים משמעותיים לקולא (להקלה בעונש) המאזנים את חומרת המעשים. שיקולים אלו מתחלקים לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (לפי סעיף 40ט) ונסיבות אישיות שאינן קשורות לעבירה (לפי סעיף 40יא). ראשית נטילת אחריות וחיסכון בזמן שיפוטי. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בתיק השוד ובתיק הסמים. הודאתו חסכה את העדתם של 31 עדי תביעה. הסנגור הדגיש במיוחד את העובדה שהנאשם רצה לחסוך מהמתלונן את הצורך להגיע לבית המשפט ולשחזר את הטראומה על דוכן העדים. הנאשם הביע חרטה כנה "מהלב", ביקש סליחה מהמתלונן (שלא בפניו), מהוריו ומבית המשפט, והביע בוושה עמוקה על מעשיו. נסיבות ביצוע העבירה (ספונטניות וערך הרכוש). ההגנה טענה כי מדובר באירוע ספונטני לחלוטין של ניצול הזדמנות רגעי, ללא הצטיידות מוקדמת בנשק (הקסדה הייתה בידו למטרות רכיבה ולא הובאה ככלי תקיפה מתוכנן). הרכוש שנגנב בפועל (מטען ואביזרים) מוערך בשווי של כ-500 ש"ח בלבד. למרות החבלה הראשונית, צוין כי ראייתו של המתלונן חזרה לתקינות מלאה תוך חודש, ולא נותרה נכות צמיתה. נסיבות אישיות ורקע משפחתי (סעיף 40יא) בעת ביצוע עבירת השוד, הנאשם היה ללא הרשעות קודמות (עבר נקי). זוהי מעידתו הראשונה המשמעותית. הוריו הם עובדים מסורים במערכת הבריאות ("כללית") מזה עשרות שנים. המשפחה הגיעה לכל הדיונים, הביעה נכונות לתמוך בו כלכלית ונפשית, ומחויבת לתהליך השיקום שלו. הנאשם שירת שירות צבאי מלא (3 שנים) כנהג מבצעי ללא בעיות משמעות. הרקע להתדרדרות (התמכרות וטראומה) אחותו העידה כי בגיל 16 חווה שתי טראומות של אובדן דמויות קרובות בתוך שבועיים, מה שהוביל להתדרדרות לעולם הסמים. הנאשם היה בתהליך גמילה (אשפוזית) רגע לפני השוד. נטען כי כשל טכני במעבר בין מוסדות הטיפול ("פער של יומיים") הוא שהוביל לנפילה המחודשת לסמים ולביצוע העבירה. תנאי המעצר והתנהגות בשב"ס. הנאשם נגמל מתחליפי סם במהלך שהותו בכלא בכוח רצונו, ובדיקות השתן שלו תקינות. הסנגור העלה טענה חמורה לפיה הנאשם ישן על הרצפה (מזרן ללא מיטה) מזה תקופה ארוכה. על פי סעיף 40יא(1), בית המשפט יכול להתחשב בפגיעה של העונש בנאשם



בשל תנאי כליאה שאינם הולמים. השיקולים לקולא מכוונים את בית המשפט למקם את הנאשם בחלק התחתון של מתחם העונש. בעוד שהחומרה נובעת מעצם האלימות, הקולא נובעת מהפוטנציאל השיקומי הגבוה, הרקע המשפחתי והעובדה שמדובר בבחור צעיר שזוהי כניסתו הראשונה למאסר.

20. סעיף 40יא לחוק העונשין עוסק בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה. בהתייחסות לסעיפי החוק והקשרם לעובדות. הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו (סעיף 40יא(1)). הנאשם בחור צעיר (בן 26). זוהי כניסתו הראשונה למאסר ("מאסר ראשון"), דבר שנחשב לקשה יותר עבור נאשם מאשר עבור מי שרגיל בחיי הכלא. הסנגור הדגיש כי הנאשם ישן על הרצפה (מזרן ללא מיטה) מזה תקופה. פגיעה כזו בזכויות הבסיסיות ובכבוד האדם של הנאשם נחשבת כנסיבה המצדיקה הקלה בתוך המתחם, שכן העונש "קשה יותר" עבורו בפועל. הפגיעה של העונש במשפחת הנאשם (סעיף 40יא(2)). מדובר במשפחה נורמטיבית ומלוכדת. עדות ההורים והאחות הראו שהמאסר גורם סבל רב למשפחה ("אני מה זה מאוכזב", אמר האב). עם זאת, המשפחה מתגייסת לעזור, והפגיעה בהם היא שיקול שלבית המשפט מותר לשקול לקולא. הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו (סעיף 40יא(3)) הידרדרותו של הנאשם לסמים והפיכתו מ"תלמיד מצטיין" ולוחם בצבא לאדם המואשם בשוד היא נזק אישי כבד עבורו ועבור עתידו המקצועי והחברתי. נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו בתשובה (סעיף 40יא(4)) זהו שיקול מרכזי במקרה זה. הנאשם הודה בשני כתבי האישום. בדבריו האחרונים אמר: "אני נורא מתבייש שבכלל שזה קרה". הודאה זו מלמדת על נטילת אחריות ובושה, המהוות פתח לשינוי. מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק (סעיף 40יא(5)). הנאשם הביע רצון לפצות את המתלונן. הסנגור ציין שהנאשם ביקש לא לחקור את המתלונן כדי לא לגרום לו סבל נוסף - פעולה המהווה ניסיון עקיף להפחית את הנזק שנגרם לנפגע. שיתוף הפעולה של הנאשם עם רשויות אכיפת החוק (סעיף 40יא(6)). חיסכון בזמן שיפוטי יקר (הודאה שייתרה 31 עדים). זהו "שיתוף פעולה" מוסדי המזכה בדרך כלל בהקלה משמעותית במיקום בתוך המתחם. התנהגות חיובית של הנאשם ותרומתו לחברה (סעיף 40יא(8)). הנאשם שירת שירות צבאי מלא (3 שנים) כנהג מבצעי ללא עבירות משמעת. זוהי תרומה משמעותית למדינה שנזקפת לזכותו כנסיבה מקלה. נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע המעשה (סעיף 40יא(9)) עדות האחות על הטראומות בגיל 16 (אובדן חבר ובן-זוג של אחותו תוך שבועיים). נסיבות אלו מסבירות את ההידרדרות לסמים, שבתורה הובילה לביצוע עבירת השוד ("מעגל הסמים"). התנהגות הנאשם לאחר ביצוע העבירה והמאמצים לשיקום (סעיף 40יא(10)). הודעת שב"ס מאשרת כי הנאשם עבר גמילה עצמית מתחליפי סם במהלך המעצר. למרות שלא השתלב עדיין בחינוך או תעסוקה, המאמץ להיגמל פיזית בכלא הוא צעד שיקומי ראשון וחשוב. לאור הצטברותן של נסיבות מקלות רבות (עבר נקי, שירות צבאי, הודאה, חסכון בזמן, טראומות עבר וגמילה במעצר), ההגנה מבקשת למקם את הנאשם ברף התחתון ביותר של המתחם. המאשימה מסכימה כי הוא ראוי לרף התחתון, אך המחלוקת היא היכן המתחם עצמו מתחיל.

21. איזון הענישה במקרה של הנאשם מורכב מהמתח שבין חומרת המעשה (שוד אלים בצוותא) לבין נסיבותיו האישיות המקלות (היעדר עבר, רקע טראומטי ופוטנציאל שיקומי). למרות חומרת

העבירה הצורך בהרתעה והעובדה כי מדובר בשני תיקים בהן נדון הנאשם ישנן מספר סיבות מדוע על בית המשפט למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם כפי שצינתי בשיקולים לקולא. בנוסף יש בהתייחס לשאלת חפיפה לעומת צבירה זהו המפתח לעונש הסופי. מכיוון שתיק הסמים קדם לשוד והיווה חלק מהרקע שהוביל אליו (התמכרות), בית המשפט נוטה בדרך כלל לחפיפה חלקית או מלאה של העונשים כדי לא לייצר עונש מצטבר שיחצה את גבולות השיקום.

**22. לאחר ששמעתי את הצדדים בהתחשב בטיעוניהם, על פי כל השיקולים הצריכים לגזר הדין אני קובע כי אלה העונשים שאני משית על הנאשם:**

א. אני דן את הנאשם 1 בתיק העיקרי לעונש מאסר למשך 24 חודשים.

ב. אני דן את הנאשם 1 בתיק המצורף לעונש מאסר למשך 12 חודשים באופן ש 6 חודשים ירצו במצטבר ו- 6 חודשים בחופף למאסר שהושת בסעיף "א".

**סך הכל ירצה הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו - 13.12.24.**

ג. אני דן את הנאשם למאסר למשך 9 חודשים וזאת על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שלא יעבור אחת העבירות בהן הורשע.

ד. אני מחייב את הנאשם לשלם למתלונן א.ג. פיצוי על סך 3,000 ₪. הפיצוי יופקד תוך 120 יום מהיום. המאשימה תעביר למזכירות בית המשפט טופס 6א לפי סעיף 31ב לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד - 1974 בתוך 7 ימים מהיום.

**זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.**

**ניתן והודע היום כ"ד טבת תשפ"ו, 13/01/2026 במעמד הצדדים.**

**שמואל מלמד, שופט**